

MOHORYCZNIK (1) *sb m*

I pl m(o)h(o)ryczniki.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

praw. Pośrednik lub świadek umowy kupna – sprzedaży;

*Szereg: »mohorycznik albo litkupnik«: Iáko byvalo rankoyemfthwo przeth mohoryczyky, albo przed lythkupnyky, Tho nyema bicz yedno czo komv ktho przeda albo poranczi *LibLeg* 6/117.*

Synonimy: litkupnik, skupień, targownik.

AKtt